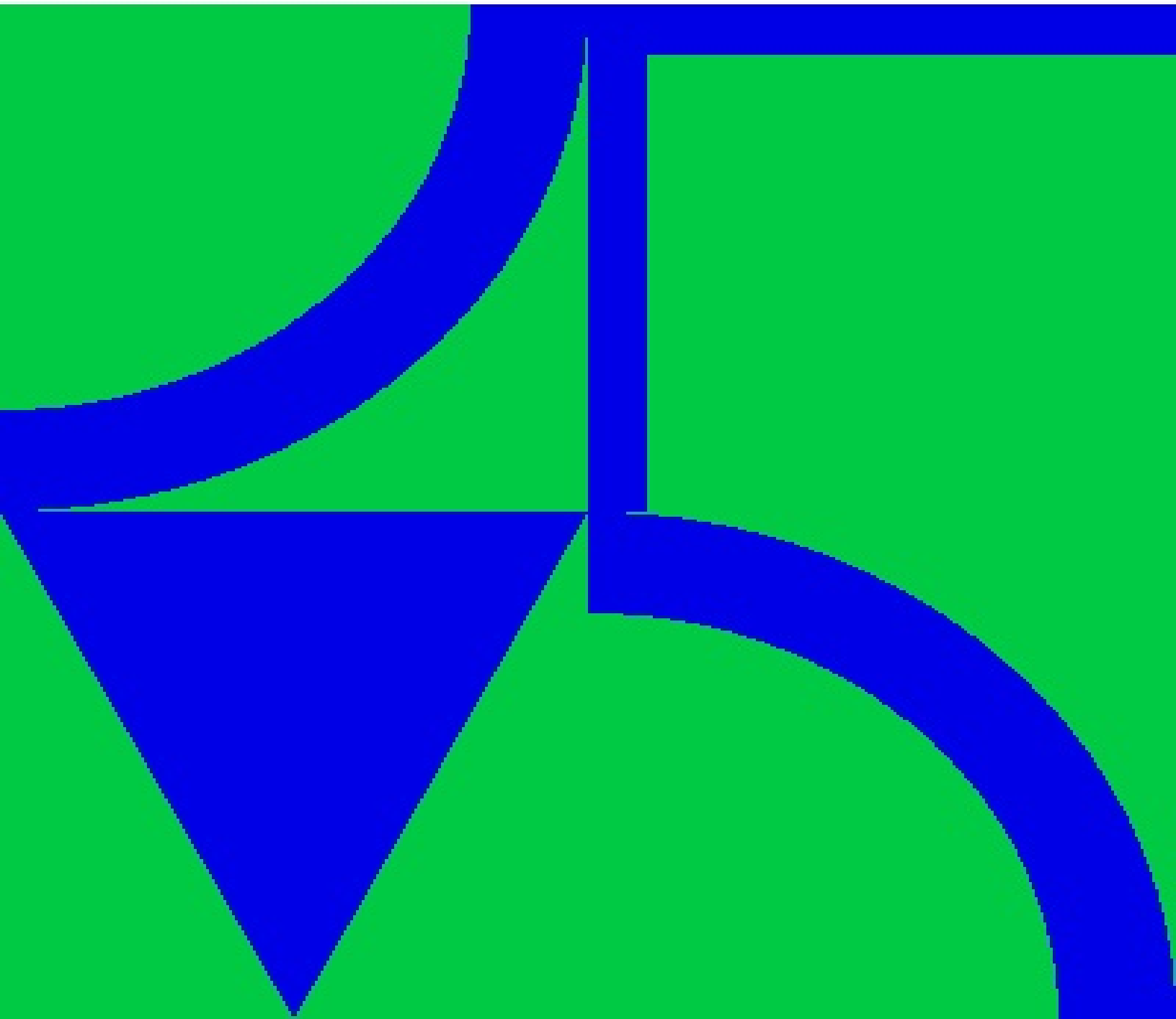

Kosinta

\$b Yksinäytöksinen pila

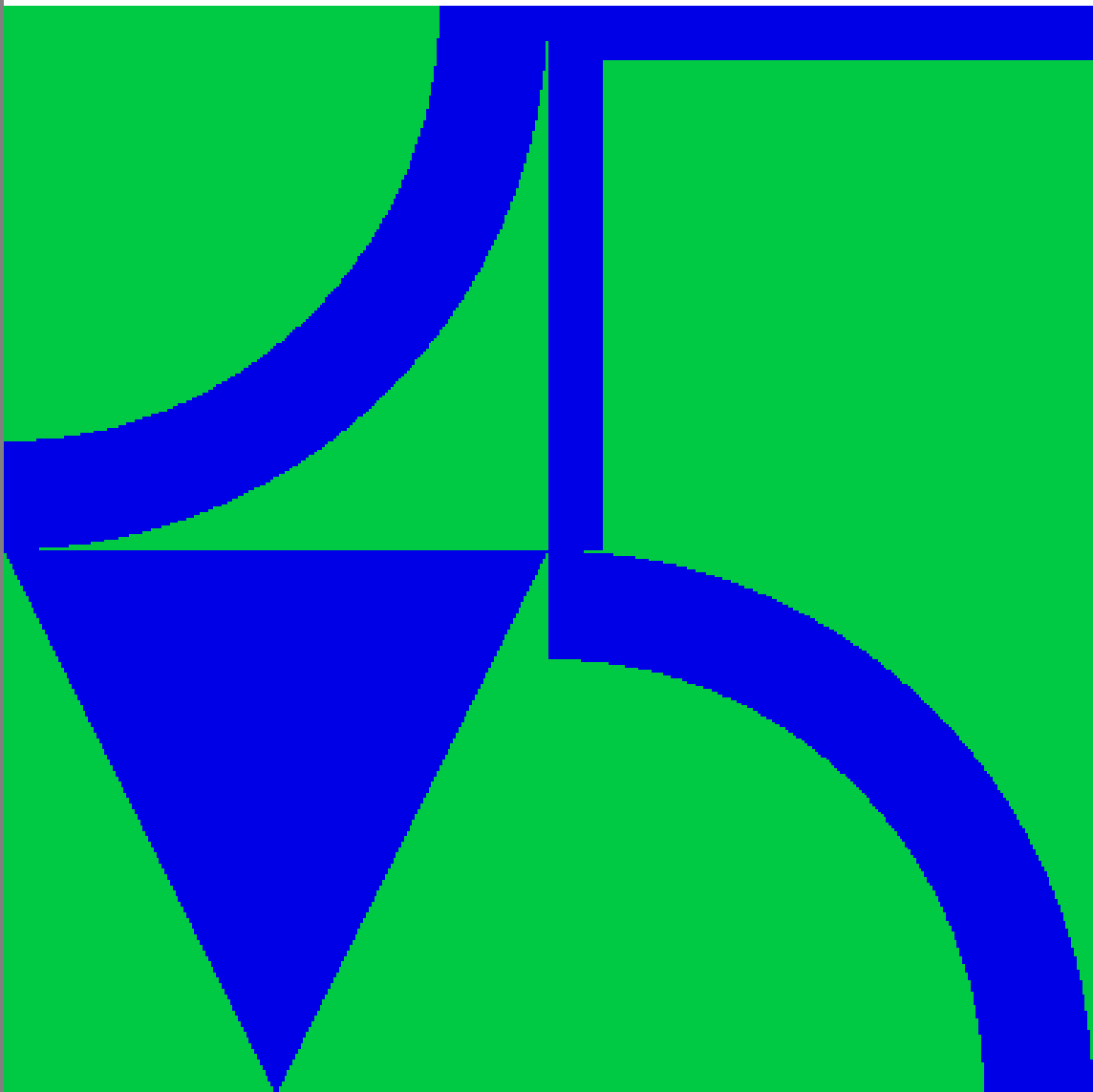
Anton Pavlovich Chekhov

Kosinta

\$b Yksinäytöksinen pila

Anton Pavlovich Chekhov

Rights for this book: [Public domain in the USA](#).

This edition is published by Project Gutenberg.

Originally [issued by Project Gutenberg](#) on 2023-04-20. To support the work of Project Gutenberg, visit their [Donation Page](#).

This free ebook has been produced by [GITenberg](#), a program of the [Free Ebook Foundation](#). If you have corrections or improvements to make to this ebook, or you want to use the source files for this ebook, visit [the book's github repository](#). You can support the work of the Free Ebook Foundation at their [Contributors Page](#).

**The Project Gutenberg eBook of Kosinta :
Yksinäytöksinen pila**

This ebook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this ebook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you'll have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

Title: Kosinta : Yksinäytöksinen pila
Yksinäytöksinen pila

Author: Anton Tshehov

Translator: Reino Silvanto

Editor: Anton Pavlovich Chekhov

Release date: April 20, 2023 [eBook #70602]

Most recently updated: May 24, 2023

Language: Finnish

Credits: Tapio Riikonen

*** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK KOSINTA :
YKSINäYTöKSINEN PILA ***

KOSINTA

Yksinäytöksinen pila

Kirj.

ANTON TSHEHOV

Suomentanut

Reino Silva [Reino Silvanto]

Näytelmäkirjasto 45

Helsingissä, Yrjö Weilin, 1908.

HENKILÖT:

TAPANI PIIPPURINEN, tilanomistaja,
NAIMA: hänen tyttärensä, 25-vuotias.
JUHANA LOMONEN, Piippurisen naapuri, terve, hyvin syötetty,
mutta kovin luulosairas tilanomistaja.

Tapahtuu Piippurisen maatilalla.

ENSIMÄINEN KOHTAUS.

Näyttämö:

Piippurisen vierashuone. Perällä ja vasemmalla ovi, oikealla ikkuna, jonka edessä sohva, pöytä, tuoleja j.n.e.

Piippurinen ja Lomonen joka tulee perältä, on puettu frakkiin ja Valkosiin hansikkaihin.

PIIPPURINEN (Mennen häntä vastaan). Kyyhkyseni, kenen tässä näenkään! Naapuri Lomonen! Hyvin hauskaa! (Kättelee Lomasta). Tämä on kerrassaan ilonen yllätys, kaunokaiseni... Kuinka jaksatte?

LOMONEN. Kiitoksia kysymästä. Mutta kuinka te oikein voitte?

PIIPPURINEN. Pikku hiljalleen, hyvä ystäväni. Mutta istukaa, pyydän nöyryimmästi... Ei ole oikein noin unohtaa naapurinsa, hyvä... Mutta miksi olette noin virallinen ja juhlallinen, kyyhkyseni? Frakissa, hansikkaissa ja niin pois päin. Ehkä olette matkalla jonnekin, minun kalleimpani?

LOMONEN. Ei. Tulin teille vain, kunnioitettava herra Tapani Piippurinen.

PIIPPURINEN. No, mutta miksi oikein frakissa, ihanaiseni? Aivan kuin uuden vuoden tervehdyksellä!

LOMONEN. Niin, nähkääs, asia on siinä, että... (ottaa hiljaan hänen käsivartensa ympäri kiinni). Minä tulin luoksenne, kunnioitettava Tapani-naapurini, häiritäkseni teitä eräällä pyynnöllä. Tämä ei ole ensi kerta kun minulla on kunnia kääntyä apua anoen puoleenne, ja te olette aina, niin sanoakseni... mutta, suokaa anteeksi, minä olen liikutettu. Minä juon ensin vähän vettä, kunnioitettava herra Piippurinen. (Juo).

PIIPPURINEN (Syrjään). Tuli pyytämään rahaa, mutta enpäs annakka! (Hänelle). Niin kaunoiseni, mitä asiaa teillä olisi?

LOMONEN. Niin... niin, nähkääs. Kunnia Tapaninpoika... a-anteeksi, Tapani Kunnianpoika... se tahtoo sanoa, minä olen kovin liikutettu, niinkuin suvainnette nähdä... Sanalla sanoen, ainoastaan te voitte auttaa minua, vaikka, tietysti, minä en millään lailla ole ansainnut ja... ja... enkä omista oikeuttakaan luottaa teidän apuunne...

PIIPPURINEN. Ah, älkäähän nyt noin kierrelkö ja kaarrelko, kaunoiseni! Puhukaa suoraan! No?

LOMONEN. Heti... heti paikalla. Asia on se, että minä tulin pyytämään teidän tyttärenne, Naima neidin kättä.

PIIPPURINEN (Iloissaan). Pikku mukulani! Enkelini! Hyvä Juhana Lomonen!

Sanokaa se vielä kerta... minä en kuullut oikein, oikein selvään!

LOMONEN. Minulla on kunnia pyytää...

PIIPPURINEN (Keskeyttäen). Kyyhkyseni!... Minä olen niin iloinen ja niin pois päin... Kas, juuri niin ja niin edespäin. (Syleilee häntä). Kauan olen toivonut. Se on ollut minun ainainen toivomukseni. (Pudottaa kyynelleen). Minä olen aina teitä, kalleimpani, rakastanut omana poikanani. Antakoon Jumala teille rauhaa ja sopua, rakkautta ja niin poispäin... minä olen sitä kovin toivonut. Mutta miksi minä seison tässä kuin tolvana? Ällistyin ilosta, ällistyin aivan! Oh, minä kaikesta sydämeistäni... Käyn heti kutsumassa Naimaa tänne ja niin poispäin.

LOMONEN (Liikutettuna). Kunnioitettava herra Piippurinen, mitä te luulette, suostuukohan tyttärenne?

PIIPPURINEN. Tuollainen kaunis mies, kuinka ei hän suostuisi! Hän on jo varmaan rakastunut kuin kissa, ja niin poispäin... Heti! (Menee sivulle).

TOINEN KOHTAUS.

Lomonen (yksin).

LOMONEN. Kylmä... Minä vapisen aivan kuin olisi tutkinto tulossa. Mutta pääasia on: tehdä luja päätös. Jos tuumailee kauan, horjuu epävarmana sinne tänne, puhuu paljon ja odottaa ihannetta tai todellista rakkautta, niin sillä tavoin ei tule naimisesta mitään. Brrr!... Kylmä! Naima neiti on mainio emäntä, sivistynyt, eikä hullumman näkönenkään... no, mitäs muulla väliä? Kas, kuinka mielenliikutuksesta minun korvissani alkaa soida. (Juo vettä). Olla naimatta ei enää käy päinsä... Ensiksi, olen jo kolmekymmentä viisi vuotias, ikä, joka, niin sanoakseni, on arveluttava. Toiseksi, minä olen säännöllisen, johdonmukaisen elämän tarpeessa... Minulla on sydänvika, kova sydämentykytys, olen sitäpaitsi herkkätuntoinen ja melkein aina hyvin liikutettu... Nytkin minun huuleni väräjävät ja oikeassa silmälautasessa joku aivan hieno verisuoni

hermostuttavasti hyppelee... Mutta kaikkein kauheinta — se on uni. Tuskin olen mennyt vuoteeseen ja juuri alkanut nukahtaa, kun vasemmassa kyljessä jokin yht'äkkiä rapsahtaa ja olkapäässä ja pääkopassa alkaa takoa... Minä hyppään ylös kuin mieletön, kävelen sitten jonkun aikaa edes ja takaisin, kunnes taas menen maata. Olen juuri nukahtaa, kun kyljessä taas rapsahtaa. Ja sillä tavoin saattaa kaksikymmentä kertaa...

KOLMAS KOHTAUS.

Naima Piippurinen ja Lomonen.

NAIMA (Tulee sivulta). No, kas vaan! Tekö täällä olettekin ja isäni sanoi: menehän sinne, kauppias tuli tavaroita hakemaan. Hyvää päivää, herra Lomonen!

LOMONEN. Päivää, kunnioitettava neiti Naima!

NAIMA. Suokaa anteeksi, että minulla on esiliina yllä ja että muutenkin olen näin kotoisessa komennossa... Me perkaamme herneitä kuivattaviksi. Mutta miksi ette ole pitkään aikaan käyneet meillä? Istukaa!... (Istuvat). Tahdotteko syödä vähän aamiaista?

LOMONEN. Ei kiitoksia, minä olen jo syönyt.

NAIMA. Pankaa tupakaksi... Täällä olisi tulitikkuja... Nyt on ihana ilma, vaan eilen oli sellainen sade, etteivät työmiehet koko päivänä tehneet mitään. Montako lapoota heiniä olette koonneet? Ajätelkaas, kun minä niin ahnehdin, että niitatin koko niityn, vaan nyt pelkään heinien mätänevän. Parempi olisi ollut vielä odottaa jonkun aikaa. Mutta mitä tämä on? Tehän olette frakissa, kuten näyttää! Suuri uutinen! Pitoihinko olette matkalla, vai? Mutta te olette tullut kauniimmaksi... Todellakin, miksi olette noin keikarimainen?

LOMONEN (Liikutettuna). Nähkääs, kunnioitettava neiti... Asia on se, että minä olen päättänyt pyytää teitä kuulemaan minua... Tietysti te hämmästytte jopa suututtekin, mutta minä... (erikseen). Kauhean kylmä!

NAIMA. Mikä asia se olisi? (Äänettömyys). No?

LOMONEN. Minä koetan puhua lyhyesti. Te tiedätte kunnioitettava neiti, että minulla jo kauan, aina lapsuudesta saakka, on ollut kunnia tuntea teidän perheenne. Minun täti-vainajani ja hänen miehensä, joilta minä, kuten suvainnette tietää, sain perinnöksi maatilaa, käyttäytyivät aina syvällä kunnioituksella teidän isäanne ja äiti-vainajaanne kohtaan. Leinosten ja Pippuristen suvut elivät aina mitä ystävällisimmissä, saattaapa sanoa, sukulaissuhteissa. Sitä paitsi, kuten tiedätte, minun maani rajottuvat teidän maihinne. Jos suvaitsette muistella, niin minun Härkähakani ulottuu aivan teidän Koivistoonne saakka...

NAIMA. Anteeksi, että keskeytän. Te sanotte "minun Härkähakani"... Tokkohan se haka kuuluu teille?

LOMONEN. Minulle juuri...

NAIMA. No, älkäähän nyt! Härkähaka on meidän, eikä teidän!

LOMONEN. Eipäs, minun, kunnioitettava neiti Piippurinen.

NAIMA. Se on minulle uutinen. Mitenkä se olisi teidän?

LOMONEN. Mitä... mitenkä? Minä puhun siitä Härkähaasta, joka kiilana pistää teidän Koiviston ja Palosuon väliin.

NAIMA. No, niin, niin... Se on meidän...

LOMONEN. Ei, te erehdytte, kunnioitettava neiti Piippurinen, se on minun.

NAIMA. Muistelkaapas vaan tarkemmin, herra Lomonen! Onko se jo kauankin ollut teidän?

LOMONEN. Mitä "kauankin?" Mikäli minä muistan, on se aina ollut meidän.

NAIMA. Tämän te otaksuttavasti pyytänette anteeksi!

LOMONEN. Papereistahan se näkyy, kunnioitettava neiti. Härkähaka on joskus ollut riidan alaisena — se on totta; mutta nykyään kaikki tietävät, että se on minun. Eikä siinä mitään riitelemistä voi ollakaan. Tarkastelkaammehan vähän asiaa. Täti-vainajani iso-äiti antoi tämän haan teidän isänne iso-isän talonpoikain määräämättömäksi ajaksi ja korvauksetta käytettäväksi siitä, että polttivat tiilejä iso-äidille. Teidän isänne iso-isän talonpojat käyttivät tätä hakamaata maksutta noin neljäkymmentä vuotta ja tottuivat pitämään sitä omanaan, vaan sitten, kun annettiin ohjesääntö...

NAIMA. Ei ensinkään niin kuin te sanotte! Sekä minun iso-isäni että hänen isänsä laskivat, että heidän maansa ulottuu aina Palosuohon saakka — siis Härkähaka oli meidän. No, mitä riitelemistä siinä olisi? — en ymmärrä. Tämä on jo harmittavaa!

LOMONEN. Minä näytän teille talonkirjat, hyvä neiti!

NAIMA. Ei, te joko yksinkertaisesti laskette leikkiä tai ärsytätte minua... Mikä yllätys! Me olomme hallinneet maata jo lähes kolmesataa vuotta, kun yht'äkkiä ilmotetaan, ettei maa ole meidän! Herra Lomonen, suokaa anteeksi, mutta niinä en saata uskoa korviani... Minä en siitä haasta

paljoakaan piittaa. Eihän siellä ole kuin kahdeksan tynnörin-alaa, joka maa maksaisi siinä tuhannen markan paikoilla, vaan minua kiusaa epärehellisyys. Puhukaa mitä hyvänsä, vaan epärehellisyyttä en voi sietää.

LOMONEN. Minä rukoilin teitä, kuunnelkaa minua loppuun! Teidän isänne iso-isän talonpojat, kuten minulla jo oli kunnia sanoa teille, polttivat minun tätini isoäidille tiilejä. Tädin iso-äiti, tahtoen tehdä heille mieluisan...

NAIMA. Iso-isä, iso-äiti, täti... en niinä siitä mitään ymmärrä! Härkahaka on meidän, ja siinä kaikki.

LOMONEN. Minunpas!

NAIMA. Meidän! Vaikkapa te kaksi päivää todistaisitte ja pukisitte yllenne tusinan frakkeja, niin se on meidän, meidän, meidän!... En tahdo teidän omaanne, vaan en halua myöskään menettää omaani... Oli miten hyvänsä!

LOMONEN. Minä, neiti Piippurinen, en tuota hakamaata tarvitse, vaan minä olen periaatteen kannalla. Mutta jos haluatte sen, niin sallikaa minun lahjottaa se teille.

NAIMA. Minä itse voin lahjottaa sen teille, se on minun!... Tämä on, herra Lomonen, vähintäänkin kovin kummallista! Tähän päivään saakka olemme pitäneet teitä hyvänä naapurina, ystävänä, viime vuonna me lainasimme teille puimakoneemme, jonka tähden me puimme viljamme vasta marraskuussa, vaan te siitä huolimatta käyttäydyste meitä kohtaan aivan kuin me olisimme mustalaisia. Lahjotatte minulle minun omaa maatani. Suokaa anteeksi, mutta tätä ei olisi odottanut naapurilta! Se on julkeutta, jos niin tahdotte...

LOMONEN. Teidän mielestänne minä siis olen anastaja? Armollinen neiti, minä en ole milloinkaan anastanut toisen maata enkä sentähden salli kenenkään syyttää itseäni tästä... (Menee nopeasti karahvin luo ja juo vettä). Härkähaka on minun!

NAIMA. Valhetta! Meidän!

LOMONEN. Minun!

NAIMA. Valhetta! Minä näytän teille! Tänään jo lähetän meidän heinämiehet Härkähaan niitylle!

LOMONEN. Mitä?

NAIMA. Meidän miehet niittävät tänään jo hakaniityn!

LOMONEN. Mutta minä annan heille selkään!

NAIMA. Sitä ette uskalla!

LOMONEN (Tavottaa sydäntään). Härkähaka on minun! Ymmärrätekö? Minun!

NAIMA. Älkää huutako, olkaa hyvä! Kotonanne voitte huutaa ja sähistä kiukusta, mutta täällä pyydän pysymään alallanne!

LOMONEN. Ellei, armollinen neiti, minulla olisi tätä kauheata, tuskallista sydämen tykytystä, elleivät verisuonet jyskyttäisi ohimoillani, niin minä puhuisin kanssanne toisin! (Huutaa). Härkahaka on minun!

NAIMA. Meidän!

LOMONEN. Minun!

NAIMA. Meidän!

LOMONEN. Minun!

NELJÄS KOHTAUS.

Edelliset ja Piippurinen.

PIPPURINEN (Tulee sivulta). No, mitä nyt? Mitä te huudatte?

NAIMA. Isä, selitä tälle herralle, kenelle Härkähaka kuuluu: meille vai hänelle?

PIIPPURINEN (Lomoselle). Kyyhkyseni, Härkähaka on meidän!

LOMONEN. Hyvänen aika, herra Piippurinen, kuinka se olisi teidän? Ajatelkaa nyt toki! Minun tätini iso-äiti antoi sen määrätyksi ajaksi maksutta teidän isoisänne talonpoikain käytettäväksi, Talonpojat käyttivät sitä neljäkymmentä vuotta hyväkseen ja tottuivat siihen, niinkuin omaan, kun annettiin ohjesääntö...

PIIPPURINEN. Sallikaa, kalleimpani... Te unohdatte, että juuri talonpojat eivät maksaneet teidän iso-äidillenne ja niin poispäin, sillä Härkähaka oli silloin riidanalaisena ja niin poispäin. Mutta nyt jokanen koiranleuka tietää, että se on meidän. Te ette, nähtävästi, ole nähnyt karttaa.

LOMONEN. Mutta minä näytän toteen, että se on minun!

PIIPPURINEN. Ette näytä, rakkaani!

LOMONEN. Näytän varmaan!

PIIPPURINEN. Naapuri-kulta, miksi noin huudatte? Huudolla juuri te ette mitään näytä toteen. Minä en tahdo teidän omaanne, enkä aio luopua omastani. Ja miksi niin? Jos kerran niin pitkälle tullaan, armahani, että te aiotte siepata hakamaan ja niin poispäin, niin minä mieluummin lahjotan sen talonpojille kuin teille. Niin juuri!

LOMONEN. En ymmärrä! Mikä oikeus teillä on lahjottaa toisen omaisuutta?

PIIPPURINEN. Sallikaa minun itse tietää, onko minulla oikeus vai ei. Minä en, nuorimies, ole tottunut siihen, että minun kanssani keskustellaan tuohon tapaan ja niin poispäin. Niin, nuorimies, minä olen puolet vanhempi teitä ja pyydän puhumaan kanssani ilman kiihtymystä tai sentapaista.

LOMONEN. Ei, te pidätte minua vaan hölmönä ja teette minusta pilkkaa! Sanotte minun maata teidän omaksenne ja sitten vielä tahdotte, että olisin kylmäverinen ja puhuisin kanssanne ihmisten tavoin? Niin eivät hyvät naapurit käyttäydy, herra Piippurinen! Te ette ole naapuri, vaan väkivallan tekijä!

PIIPPURINEN. Mitä? Mitä te sanoitte?

NAIMA. Isä, lähetä heti miehet sinne hakaniitylle!
(Lomoselle).

PIIPPURINEN. Mitä te sanoitte, armollinen herra?

NAIMA. Härkähaka on meidän, enkä minä anna perään, en, en, en!

LOMONEN. Sen saamme nähdä! Minä näytän oikeudessa, että se on minun.

PIIPPURINEN. Oikeudessa? Haastakaa vaan oikeuteen, armollinen herra, ja niin pois päin! Haastakaa! Minä tunnen kyllä teidät, te odotatte vaan tilaisuutta päästäksenne vehkeilemään ja niin poispäin... Senkin juonittelija! Koko teidän sukunne on ollut riidanhaluinen! Koko!

LOMONEN. Pyydän, älkää loukatko minun sukuani! Leinosten suvussa ovat kaikki olleet rehellisiä, eikä ole ollut ketään, joka olisi joutunut oikeuteen tuhlaamisen tähden, niinkuin teidän setänne!

PIIPPURINEN. Mutta teidän Lomosten suvussa kaikki ovat olleet hassuja!

NAIMA. Kaikki, kaikki, kaikki!

PIIPPURINEN. Iso-isänne oli juoppohullu ja nuorempi tätinne karkasi sen arkkitehdin kanssa ja niin poispäin...

LOMONEN. Ja teidän äitinne oli ontuva (tavottaa sydäntään). Aih! Kyljessä rapsahti... Päässä jyskyi... Herranen aika!... Vettä!

PIIPPURINEN. Vaan teidän isänne oli kova kortinlyöjä ja ahmatti!

NAIMA. Ja täti sellainen juoru-akka, että niitä on vähän!

LOMONEN. Aih, vasen jalka on puutunut... Te olette vehkeilijä... Oh, sydän!... Eikä se ole kenellekään enää salaisuus, että te ennen vaaleja kavalsitte... Silmissäni säkenöi.... Missä on minun hattuni?

NAIMA. Kurjaa, epärehellistä, inhottavaa!...

PIIPPURINEN. Ja te itse olette oikea luihu, viekas ja juonikas ihminen! Niin juuri!

LOMONEN. Kas tuossa on hattuni... Aih, sydän... Minne mennä? Missä ovi? Oh!... Kuolen, luultavasti... Jalkani on hervoksissa... (Menee ovelle perällä).

PIIPPURINEN (Hänen jälkeensä). Älköön teidän jalkanne koskaan enää astuko minun talooni!

NAIMA. Vetäkää oikeuteen, niin saamme nähdä!

LOMONEN (Poistuu horjuen).

VIIDES KOHTAUS.

Piippurinen ja Naima.

PIIPPURINEN. Piru vieköön! (Käy kiihtyneenä edes takasin).'

NAIMA. Millainen lurjus! Uskoppas vielä hyviin naapureihin!

PIIPPURINEN. Ilkiö! Hernemaan pelotin!

NAIMA. Mekomakin epäsikiö! Anasti toisen maata ja kehtaa vielä kinata.

PIIPPURINEN. Ja tuo kummitus rohkenee käydä kosimassa ja niin poispäin!

Niin? Kosimassa?

NAIMA. Kosimassa?

PIIPPURINEN. No, kuinkas sitten! Tuli tänne juuri vartavasten sinua kosiakseen.

NAIMA. Minua kosiakseen? Miks'et sinä aikasemmin sanonut tätä minulle?

PIIPPURINEN. No, sentähdenhän oli frakinkin ylleen pannut! Mokomakin makkara! Rasvakuono!

NAIMA. Minua kosimassa? Ah! (Kaatuu voihkien nojatuoliin). Tuokaa takasin! Takasin! Ah! Takasin!

PIIPPURINEN. Takasin? Kuka?

NAIMA. Pikemmin, pikemmin! Paha olla! Takasin! (Hysterinen kohtaous).

PIIPPURINEN. Mikä nyt on? Mikä sinua vaivaa! (Pitelee päästään kiinni).

Minä olen onneton ihminen! Ammun tai hirtän itseni! Minua kidutetaan!

NAIMA. Minä kuolen! Takasin!

PIIPPURINEN. Äsh! Heti! Älä kilju! (Juoksee perälle ulos).

NAIMA (Voihkien). Mitä me olemmekaan tehneet! Takasin! Takasin!

PIIPPURINEN (Tulee juosten takasin). Hän tulee heti ja niin pois päin! Piru vieköön! Uh! Puhu itse hänen kanssaan, sillä minä en ainakaan tahdo...

NAIMA (Voihkii). Takasin!

PIIPPURINEN (Huutaa). Hän tulee, hän tulee, etkö sinä kuule, kun sinulle sanotaan! Oh, kyllä on hommaa olla täysikasvuisen tyttären isänä! Minä leikkaan kurkkuni poikki! leikkaan varmaan! Lomosta haukuttiin, häväistiin, ajettiin ulos, ja kaiken tämän sinä... juuri sinä!...

NAIMA. Eihän, sinä, sinä!...

PIIPPURINEN. Minähän olen syyllinen, kas niin! (Lomonen näyttäytyy perä-ovella). No, puhu itse hänen kanssaan.

(Menee sivulle).

KUODES KOHTAUS.

Naima ja Lomonen.

LOMONEN (Tulee perältä uupuneena). Kauhea sydämentykytys... Jalka on puutunut... ja kyljessä rapsaa...

NAIMA. Suokaa anteeksi, herra Lomonen, me taisimme kiivastua... Nyt minä ymmärrän; Härkähaka on todellakin teidän.

LOMONEN. Sydämeni jyskyttää niin tavattomasti... Niin, Härkähaka on minun... Kummassakin silmälautasessa räpyttää niin hermostuttavasti...

NAIMA. Niin, teidän se on, teidän... Istukaa!... (Istuvat). Me olimme väärässä...

LOMONEN. Minä periaatteen kannalta... Eihän se maa niin kallis ole, vaan periaate on kallis...

NAIMA. Niin juuri, periaate... Mutta puhutaan nyt jostaan muusta.

LOMONEN. Etenkin, koska minulla on todistukset siihen. Kun nimittäin minun tätini iso-äiti antoi sen teidän isänne iso-isän talonpojille...

NAIMA. Riittää, riittää jo siitä... (Erikseen). En tiedä, mistä oikein alkaisi... (Hänelle). Aiotteko piakkoin mennä metsästämään?

LOMONEN. Teirejä ampumaan aion mennä heti kun vaan saan viljat korjuun, kunnioitettu neiti Naima. Mutta oletteko kuullut! Ajatelkaas mikä onnettomuus minulle on tapahtunut! Minun koirani "Hessu", jonka suvaitsette tietää, on alkanut ontua.

NAIMA. Mikä vahinko! Mutta mistä se on tullut?

LOMONEN. En tiedä... Mahdollisesti se on nyrjähtänyt tai toiset koirat pureet... (huokaa). Minun paras koirani, puhumattakaan rahasta! Minä maksoin Rauhalalle siitä kolmesataa markkaa.

NAIMA. Liikaa maksoitte, herra Lomonen!

LOMONEN. Minusta taas se oli vähän maksettu. Koira on kerrassaan mainio!

NAIMA. Isä maksoi "Ressu"-koirastaan vaan kaksisataa, ja onhan Ressu sentään paljon parempi teidän Hessua!

LOMONEN. Ressu parempi Hessua! Mitä te nyt... (nauraa). Ressu parempi Hessua!

NAIMA. Tietysti parempi! Ressu on vielä nuori eikä ole penikoinut, mutta sen parempaa ei ole koko koiramaailmassa.

LOMONEN. Sallikaa, neiti Piippurinen, te vallan unohdatte, että Ressulla on lyhyt alaleuka ja sellainen koira on huono käymään kiinni.

NAIMA. Lyhyt alaleuka! Tuon kuulen nyt ensi kerran!

LOMONEN. Vakuutan teille, että alaleuka on lyhempi kuin yläleuka.

NAIMA. Oletteko mitanneet sitten?

LOMONEN. Olen. Ajamaan se kyllä kelpaa, tietysti, mutta mitä tulee hakemiseen, niin tuskinpa vaan...

NAIMA. Ensiksikin meidän Ressu on puhdasrotuinen, täysiverinen, se on "Jehun" ja "Tossakan" penikka, mutta teidän kirjavanahkaisesta ei saa selvää mitä rotua se on... Sitäpaitsi vanha ja kuiva kuin hevoskaakki...

LOMONEN. Vanha kyllä, mutta minä en sittenkään vaihtaisi sitä viiteen Ressuun. Ja kuinka saattaisinkaan! Hessu — se on koira, vaan Ressu... onpa naurettavaa edes kinastella Sellaisia kuin teidän Ressunne, on jokusella koirakauppiaalla, niitä on kuin itikoita iltasin. Neljänneksessä olisi kylliksi hintaa.

NAIMA. Teillä, herra Lomonen, on tänään pahuksenmoinen halu kinata vastaan. Milloin pistää päähänne, että Härkähaka on teidän, milloin on Hessu parempi Ressua. Minä en pidä siitä, että ihminen ei puhu sitä, mitä ajattelee. Tiedättehän te kumminkin mainiosti, että Ressu on sata kertaa parempi teidän... tuota pököä Hessua. Miksi te siis puhutte vastaan?

LOMONEN. Minä huomaan, neiti Piippurinen, että te pidätte minua sokeana tai peräti hölmönä. Käsittäkää nyt kuitenkin, että teidän Ressunne alaleuka on lyhyt!

NAIMA. Valhetta!

LOMONEN. Lyhyt kun lyhyt!

NAIMA (Huutaa). Valhetta!

LOMONEN. Miksi te huudatte, armollinen neiti?

NAIMA. Mutta miksi te sitten puhutte pötyä? Tämä on kiusallista! Olisi jo aika ampua teidän Hessunne ja kumminkin kehtaatte verrata sitä meidän

Ressuun.

LOMONEN. Anteeksi, mutta minä en jaksa jatkaa tätä riitaa. Minulla on sydämen tykytys.

NAIMA. Minä olen huomannut: ne metsästäjät, jotka eniten riitelevät, ne vähimmin ymmärtävät.

LOMONEN. Armollinen neiti, pyydän, olkaa vaiti... Minun sydämeni halkea... (Huutaa). Olkaa vaiti!

NAIMA. En ole, ennenkuin myönnätte, että Ressu on sata kertaa parempi teidän Hessuanne!

LOMONEN. Sata kertaa huonompi! Jospa se mätänis siihen paikkaan! Aih!... rap... rapsaa!..

NAIMA. Mutta teidän rujossa Hessussa ei ole edes mätänemisen varaa, sillä se on jo mätä!

LOMONEN (Itkee). Pitäkää suunne kiinni, sillä minulla on sydämenrepeämä!

NAIMA. En pidä!

SEITSEMÄS KOHTAUS.

Edelliset ja Piippurinen.

PIIPPURINEN (Tulee). No, mitä nyt taas?

NAIMA. Isä, sano suoraan, omantunnon mukaan: kumpi koira on parempi — meidän Ressu vai hänen Hessu?

LOMONEN. Piippurinen, rukoilen teitä, sanokaa ainoastaan: onko teidän Ressulla lyhyt alaleuka vai ei! Sanokaa: on vai ei?

PIIPPURINEN. Jos niin olisikin, niin, mitäs sitte? Sekö muka olisi tärkeätä! Mutta näillä seuduin ei sen parempaa koiraa löydy ja niin pois päin!

LOMONEN. Mutta onhan minun Hessu-koirani sentään parempi? Omantunnon mukaan!

PIIPPURINEN. Älkää kiihtykö, ystäväni... Katsokaas teidän koirallanne on kyllä hyvät ominaisuutensa... Se on rotukoira, vahvarakenteinen, jyrkkälonkkainen ja niin pois päin. Mutta tällä koiralla, jos tahdotte tietää, kaunoiseni, on kaksi korvaamatonta vikaa: se on vanha ja lyhytkuonoinen.

LOMONEN. Anteeksi, minulla on sydämentykytys... Käykäämme tosi-asioihin... Suvaitkaapas muistella miten Luikkarisen niityillä minun Kessuni ajoi kreivin Hellu-koiran kanssa aivan rinnan, vaan teidän Ressunne oli jäänyt kokonaisen virstan jällelle.

PIIPPURINEN. Niin jäikin, kun kreivin metsävahti löi sitä seipäällä.

LOMONEN. Ja se oli oikein, sillä kun muut koirat ajoivat kettua, alkoi Ressu lampaita nylkeä!

PIIPPURINEN. Se on valhe!... Mutta, kyyhkyseni, jättäkäämme tämä riita, sillä minä olen kovin tulinen. Hän löi sentähden, koska pisti kateeksi katsella vierasta koiraa... Niin juuri! Kaikki ovat kateita! Ette siis tekään, armollinen herra, ole ilman tätä syntiä! Tuskin olette huomanneet jonkun metsämiehen koiran olevan paremman teidän Hessuanne, kun heti alatte... tämä... tuo... hänen... minun... ja niin pois päin... Muistanhan minä kaikki!

LOMONEN. Muistan minäkin!

PIIPPURINEN (Matkien). Muistan minäkin... No, mitä te muistatte sitten?

LOMONEN. Sydämenty... tyky... Ja-jalka on puutunut... En voi...

NAIMA (Matkien). Sydämenty... tykytys... Mikä metsämies te olette? Teidän pitäisi maata tuvan uunilla ja surmata syöpäläisiä, eikä ajaa kettuja takaa! Sydämentykytys...

PIIPPURINEN. Todellakin, mikä metsästäjä te olette? Teillä kun on tuollainen sydämentykytys, tulisi teidän istua kotona, eikä kieppua satulassa. Ja hyvä jos te todella metsästäisitte, vaan kun te ajatte metsään saadaksenne riidellä ja häiritä muitten koiria ja niin poispäin. Minä olen tulinen, jättäkäämme siis tämä sikseen, koska te ette olekaan mikään metsämies?

LOMONEN. Entä oletteko te sitten metsästäjä? Te menette metsään liehakoidaksenne itsenne kreivin suosioon jopa juonitellaksenne... Sydän!... Te olette juonittelija!

PIIPPURINEN. Mitä? Minä juonittelija? (Huutaa). Suus kiinni!

LOMONEN. Juonittelija!

PIIPPURINEN. Lurjus! Koiranleuka!

LOMONEN. Vanha rotta! Jesuiitta!

PIIPPURINEN. Suus kiinni, tai minä ammun sinut jollakin pyssy-rähjällä niinkuin peltokanan! Lörpöttelyä!

LOMONEN. Kaikki tietävät, että — oh, sydän! — että vaimovainajanne tukisteli teidä... Aih! Ja-jalka... ra-rapsaa... Minä kaadun, kaadun!

PIIPPURINEN. Ja sinä olet emäntäpiikas tohvelin alla!

LOMONEN. No, kas, kas niin... Nyt sydän halkes! Olkapää helti... Missä on minun olkapääni?... Kuolen! (Kaatuu nojatuoliin). Lääkäri! (Menee tainnoksiin).

PIPPURINEN. Poika-nulikka! Keltanokka! Lörppösuu! Minun on paha olla!
(Tuo vettä). Paha olla!

NAIMA. Tuommonen metsästäjä! Ette pysy edes hevosen selässä! (Isälleen), Isä! Mikä häntä vaivaa? Isä! Katsohan, isä! (Vaikeroi). Lomonen! Hän on kuollut!

PIIPPURINEN. Minun on paha olla! Henkeä ahdistaa!... Ilmaa!...

NAIMA. Hän on kuollut? (Nykii Lomosta hihasta). Lomonen! Hyvä Lomonen!
Mitä me olomme tehneet? Hän on kuollut! (Kaatuu nojatuoliin). Lääkäri, lääkäri! (Hysterinen kohtaous).

PIIPPURINEN. Oh!... Mitä nyt? Mikä sinun on?

NAIMA (Voihkii). Hän kuoli!... kuoli!

PIIPPURINEN. Kuka kuoli? (Katsottuaan tarkemmin Lomosta). Todellakin! Kuoli! Herranen aika! Vettä! Lääkäriä!... (Tarjoaa Lomoselle vettä vieden lasin suuhun). Juokaa!... Ei, ei juo... Hän on siis kuollut ja niin pois päin... Onnettomin olen ihmisistä! Miksi en ammu kuulaa kallooni? Miksi en vieläkään ole leikannut kurkkuani poikki? Mitä odotan?

Antakaa minulle veitsi! Antakaa pyssy! (Lomonen hievahtaa). Hän virkoo... Juokaa vettä!... Niin...

LOMONEN. Säkeniä... Sumua... Missä minä olen?

PIIPPURINEN. Naikaa pian nyt — ja sitte hiiteen! Hän suostuu kyllä. (Yhdistää Lomosen ja Naiman kädet). Hän suostuu ja niin pois päin. Minä siunaan teitä ja niin pois päin. Mutta jättäkää minut vaan rauhaan!

LOMONEN. No? Mitä? (Kohoten). Ketä?

PIIPPURINEN. Hän suostuu! No? Suudelkaa nyt ja... ja piru teidät sitten vieköön!

NAIMA (Voihkii). Hän elää... niin, niin, kyllä minä suostun...

PIIPPURINEN. Suudelkaa!

LOMONEN. No? ketä? (Hän ja Naima suutelevat). Hyvin hauskaa... Sallikaahan, mistä on kysymys? Jaa, niin, ymmärrän... Sydän... rapsaus... Minä olen onnellinen, rakas Naima... (suutelee hänen kättään). Jalka on puutunut...

NAIMA. Minä... minä olon myöskin onnellinen...

PIIPPURINEN. Aivan kuin raskas kuorma olisi pois hartioilta... Ah!

NAIMA. No.. . myöntäkää edes nyt, että Hessu on huonompi Ressua.

LOMONEN. Parempi!

NAIMA. Huonompi!

PIIPPURINEN. No, nyt alkaa perhe-onni! Samppanjaa!

LOMONEN. Parempi!

NAIMA. Huonompi, huonompi, huonompi!...

PIIPPURINEN (Huutaen muita kovemmin). Samppanjaa! Samppanjaa!

Esirippu alas.

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK KOSINTA :
YKSINäYTöKSINEN PILA ***

Updated editions will replace the previous one—the old editions will be renamed.

Creating the works from print editions not protected by U.S. copyright law means that no one owns a United States copyright in these works, so the Foundation (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to copying and distributing Project Gutenberg™ electronic works to protect the PROJECT GUTENBERG™ concept and trademark. Project Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you charge for an eBook, except by following the terms of the trademark license, including paying royalties for use of the Project Gutenberg trademark. If you do not charge anything for copies of this eBook, complying with the trademark license is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose such as creation of derivative works, reports, performances and research. Project Gutenberg eBooks may be modified and printed and given away—you may do practically ANYTHING in the United States with eBooks not protected by U.S. copyright law. Redistribution is subject to the trademark license, especially commercial redistribution.

START: FULL LICENSE

THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE

PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg™ mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase “Project Gutenberg”), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg™ License available with this file or online at www.gutenberg.org/license.

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg™ electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg™ electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg™ electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg™ electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. “Project Gutenberg” is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg™ electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg™ electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg™ electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation (“the Foundation” or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg™ electronic works. Nearly all the individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is unprotected by copyright law in the United States and you are

located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg™ mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg™ works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg™ name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg™ License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg™ work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country other than the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg™ License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg™ work (any work on which the phrase “Project Gutenberg” appears, or with which the phrase “Project Gutenberg” is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you will have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

1.E.2. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is derived from texts not protected by U.S. copyright law (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase “Project Gutenberg” associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg™ trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg™ License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg™ License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg™.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg™ License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg™ work in a format other than “Plain Vanilla ASCII” or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg™ website (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original “Plain Vanilla ASCII” or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg™ License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg™ works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg™ electronic works provided that:

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg™ works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg™ trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, “Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation.”
- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg™ License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg™ works.
- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg™ works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg™ electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from the Project

Gutenberg Literary Archive Foundation, the manager of the Project Gutenberg™ trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread works not protected by U.S. copyright law in creating the Project Gutenberg™ collection. Despite these efforts, Project Gutenberg™ electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain “Defects,” such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the “Right of Replacement or Refund” described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg™ trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg™ electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund.

If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you ‘AS-IS’, WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg™ electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg™ electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg™ work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg™ work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg™

Project Gutenberg™ is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the

efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need are critical to reaching Project Gutenberg™'s goals and ensuring that the Project Gutenberg™ collection will remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg™ and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation information page at www.gutenberg.org.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non-profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's website and official page at www.gutenberg.org/contact

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg™ depends upon and cannot survive without widespread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine-readable form accessible by the widest array of equipment

including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit www.gutenberg.org/donate.

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: www.gutenberg.org/donate

Section 5. General Information About Project Gutenberg™ electronic works

Professor Michael S. Hart was the originator of the Project Gutenberg™ concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For forty years, he produced and distributed Project Gutenberg™ eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg™ eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as not protected by copyright in the U.S. unless a

copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our website which has the main PG search facility:
www.gutenberg.org.

This website includes information about Project Gutenberg™, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.